

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 60
din 03.02.2009

Dosar nr.: 559/2008

Petiția nr.: 4625/20.03.2008

Petent: G G

Reclamat: Inspectoratul de Poliție al Județului Bihor

Obiect: săvârșirea unor acte/fapte penale împotriva sa în perioada 1995-2006 și după această perioadă.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. G G

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1. Inspectoratul de Poliție al Județului Bihor, cu sediul în str. Piața Traian, nr.4 județ Bihor

II. Procedura de citare

În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Prin adresa înregistrată cu nr. 10285/31.07.2008 a fost citat petentul dl. G G pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 21.08.2008. Colegiul Director a ridicat din oficiu excepția de necompetență și tardivitate cu privire la introducerea cererii și obiectul acesteia.

Prin adresa înregistrată cu nr 110286/31.07.2008, a fost citat dl. U C pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 21.08.2008.

La termenul stabilit din data de 21.08.2008, părțile nu s-au prezentat la audieri.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerea petentului

Prin petiția înregistrată cu nr. 10101/23.07.2008 transmisă instituției, petentul sesizează faptul că, începând din anul 1995 a fost supus mai multor abuzuri din partea procurorilor din județul Bihor, prin efectuarea unor percheziții repetate, fapt pentru care a fost trimis în judecată. Prin Decizia penală nr.487/R/1999 pronunțată de Curtea de Apel Oradea în dos. nr. 735/1999 a fost achitat, reținându-se că nu există fapta. De asemenea au fost emise mandate de arestare preventivă în mod repetat care s-au definitivat prin achitarea petentului, reținându-se că nu există fapta.

În anul 2003 i s-a întocmit un alt dosar pentru abuz de încredere, fiind trimis în judecată, prin sentința pronunțată de Judecătoria Oradea, s-a dispus încetarea procesului penal, întrucât partea vătămată nu a avut niciun motiv să formuleze plângere prealabilă susține petentul întrucât s-a îndestulat cu miliarde de lei jefuind S.C IFOR S.A. a cărui acționar semnificativ este petentul.

În anul 2005 i s-a întocmit un alt dosar pentru ultraj.

În noiembrie 2006 menționează petentul, polițiștii din cadrul IPJ Cluj cu concursul polițiștilor de la IPJ Bihor, l-a ridicat cu mascații fără ca aceștia să dețină mandat ori un alt act legal, pe traseu a fost lovit de polițiștii care-l însoțeau, fapt pentru care a necesitat internarea sa în spital. După externare în miez de noapte a fost dus la Poliția Cluj unde i s-a comunicat verbal că este acuzat că a amenințat prin telefon o persoană din județul Cluj. După multe insistențe la Parchetul de pe lângă Judecătoria Cluj Napoca, a aflat că plângerea la care se făcea referire era îndreptată împotriva unui autor necunoscut nefiind repartizată nici unui procuror, ci trimisă la Poliție pentru identificarea făptuitorului.

Potentul a înaintat la Curtea de Apel Oradea acțiune prin care a solicitat instanței să constate că i-au fost încălcate drepturile omului reglementate prin Convenția CEDO, la aproximativ 1 an și 6 luni polițiștii au prezentat în instanță un mandat de aducere încheiat în fals, susține petentul, semnat de procuror R T , care la data de 27.11.2006 nu avea repartizat acel dosar.

În acest sens petentul precizează că, întrucât desfășura activități de comerț de mare amploare și nu a dorit să le dea motiv să o ia de la capăt, nu s-a îndreptat împotriva procurorilor și polițiștilor care au făcut abuz în serviciu față de persoana sa, în perioada 1996-1999, nu a formulat sesizări și plângeri penale și nici nu s-a îndreptat cu acțiuni în regres împotriva Statului, cu toate că prin hotărâri penale definitive și irevocabile a fost achitat. Pentru perioada de după 1996 petentul a depus plângeri împotriva procurorului D F , împotriva polițiștilor care l-au agresat fizic și, susține petentul, nu s-a efectuat niciun act de cercetare.

De asemenea consideră că, toate aceste controale, înscenări, provocări de ultraje, persecutări, filaj la domiciliu, pe stradă, interceptări de telefon continuă și în prezent datorită faptului că și-a permis să cumpere la licitație de la fostul Fond al Proprietății de Stat, pachetul majoritar de acțiuni al S.C. „IFOR” S.A la care a avut concurenți din sfera politicului și la licitație a oferit un preț exagerat de mare, de la 25 000 lei vechi pentru o acțiune a cumpărat cu 75.000 lei vechi o acțiune. De asemenea susține că, de atunci este tracasat , persecutat, controlat abuziv, iar cei care au interes și comandă aceste abuzuri, conlucrează cu un ofițer de Poliție adjunctul IPJ Bihor – U C .

Petentul solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să ia măsuri pentru a înlătura și înceta aceste abuzuri, discriminări și persecutări îndreptate împotriva sa, a firmelor sale și a angajaților săi.

Prin adresa nr.10.285 din 31.07.2008 i s-a solicitat petentului să-și formuleze propriile apărări referitoare la faptele petrecute în perioada 2007-2008, solicitare la care nu s-a primit răspuns.

IV. Motivele de fapt și de drept

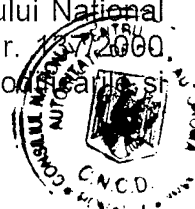
În fapt, Colegiul Director reține faptul că petentul sesizează C.N.C.D.-ul cu privire la faptul că, în perioada anilor 1995-2006, asupra sa au fost săvârșite acte/fapte prevăzute de codul penal din partea unor persoane din cadrul unor instituții ale statului.

În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă**”.

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența art.2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

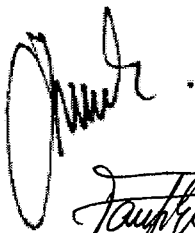
DEZIDERIU GERGELY – Membru

DRAGOȘ TIBERIU NIȚĂ – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

